

Środa, 5 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0093

Postępowanie upadłościowe *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego (COM(2012)0744 – C7-0413/2012 – 2012/0360(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 093/61)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0744),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 81 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0413/2012),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 22 maja 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A7-0481/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2012)0360

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 5 lutego 2014 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2014 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 55.

Środa, 5 lutego 2014 r.

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽²⁾,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych⁽³⁾,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1346/2000⁽⁴⁾ ustanowiono europejskie ramy w zakresie transgranicznych postępowań upadłościowych. W rozporządzeniu określono, które państwo członkowskie jest właściwe do wszczęcia postępowania upadłościowego, ustanowiono wspólne zasady dotyczące prawa właściwego i przewidziano uznawanie i wykonywanie orzeczeń związanych z niewypłacalnością oraz koordynację głównych postępowań upadłościowych z wtórnymi postępowaniami upadłościowymi.
- (2) W sprawozdaniu Komisji dotyczącym stosowania rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 z 12 grudnia 2012 r⁽⁵⁾, stwierdza się, że zasadniczo rozporządzenie funkcjonuje dobrze, jednak pożądane jest usprawnienie stosowania niektórych z jego przepisów, aby zwiększyć skuteczność zarządzania transgranicznymi postępowaniami upadłościowymi.
- (3) Zakres rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 należy rozszerzyć o postępowania wspierające ratowanie ~~rentownych~~ ~~pod względem gospodarczym~~ dłużników **borykających się z poważnymi trudnościami finansowymi**, tak aby pomóc solidnym przedsiębiorstwom przetrwać na rynku i dać przedsiębiorcom drugą szansę. W szczególności zakres rozporządzenia powinien objąć postępowania, w których przewiduje się restrukturyzację dłużnika na etapie przed upadłością lub w ramach których nie dokonuje się zmiany istniejącego zarządu. Rozporządzenie powinno również obejmować postępowania przewidujące umorzenie zadłużenia konsumentów i osób samozatrudnionych, które nie spełniają kryteriów obowiązującego instrumentu. [**Popr. 1**]
- (4) Należy wyjaśnić zasady dotyczące właściwości do wszczynania postępowań upadłościowych i usprawnić ramy proceduralne w zakresie określania właściwości. Ponadto należy zawrzeć wyraźny przepis dotyczący właściwości do powództw, które bezpośrednio wynikają z postępowań upadłościowych ~~lub~~ i są ściśle z nimi powiązane. [**Popr. 2**]
- (5) Aby zwiększyć skuteczność postępowań upadłościowych w przypadkach, w których dłużnik posiada oddział w innym państwie członkowskim, należy znieść wymóg, zgodnie z którym postępowanie wtórne musi być postępowaniem likwidacyjnym. Ponadto sąd powinien mieć możliwość odmowy wszczęcia postępowania wtórnego, jeżeli nie jest ono konieczne do ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Należy poprawić koordynację postępowania głównego z postępowaniem wtórnym, w szczególności poprzez zobowiązanie zaangażowanych sądów do współpracy.
- (6) Aby poprawić informacje dostępne zaangażowanym wierzycielom i sądom oraz zapobiec wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do ogłaszania odpowiednich orzeczeń w sprawach dotyczących transgranicznej niewypłacalności w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych. Należy ustanowić przepisy przewidujące wzajemne połączenie rejestrów postępowań upadłościowych. Należy wprowadzić standardowe formularze do zgłaszania wiarygodności w celu ułatwienia tego zadania zagranicznym wierzycielom i obniżenia kosztów tłumaczenia.
- (7) Powinny obowiązywać szczegółowe przepisy dotyczące koordynacji postępowań, w które zaangażowani są różni członkowie tej samej grupy przedsiębiorstw. Należy zobowiązać do wzajemnej współpracy i komunikowania się między sobą **przedstawicieli podmiotu w upadłości** oraz sądy uczestniczące w różnych postępowaniach upadłościowych. Ponadto każdy zaangażowany **przedstawiciel podmiotu w upadłości** powinien mieć do dyspozycji narzędzia proceduralne umożliwiające mu zaproponowanie planu ratowania grupy przedsiębiorstw podlegających postępowaniu upadłościowemu oraz w razie potrzeby wniesienie o zawieszenie postępowań upadłościowych dotyczących przedsiębiorstwa innych niż to, do którego został powołany. Definicję terminu „grupa przedsiębiorstw” należy rozumieć jako ograniczoną do kontekstu niewypłacalności i nie powinna mieć ona żadnego wpływu na aspekty dotyczące prawa spółek związane z przynależnością do grupy. [**Popr. 3. Poprawka ta ma zastosowanie do całego dokumentu.**]

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lutego 2014 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 358 z 7.12.2013, s. 15.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C z, s.

Środa, 5 lutego 2014 r.

- (8) W celu umożliwienia szybkiego dostosowania rozporządzenia do odpowiednich zmian w prawie krajowym dotyczącym niewypłacalności zgłoszonych przez państwa członkowskie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załączników. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, szybkie i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (9) W celu zapewnienia jednakowych warunków wykonania rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1346/2000.
- (11) Zmiana przedmiotowego rozporządzenia powinna pozostać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących odzyskiwania pomocy państwa od niewypłacalnych przedsiębiorstw zgodnie z wykładnią przedstawioną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (C-454/09 Komisja przeciwko Włochom – „New Interline”). Jeżeli odzyskanie całej kwoty pomocy państwa nie jest możliwe, ponieważ nakaz odzyskania środków dotyczy przedsiębiorstwa podlegającego postępowaniu upadłościowemu, takie postępowanie zawsze powinno być postępowaniem likwidacyjnym i powinno prowadzić do całkowitego zaprzestania działalności beneficjenta oraz likwidacji jego aktywów.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [Zjednoczone Królestwo i Irlandia zgłosiły zamiar uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia]/[nie naruszając przepisów art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie są nim związane ani nie ma ono do nich zastosowania].
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1346/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w motywie 2 odniesienie do art. 65 zastępuje się odniesieniem do art. 81;
- 2) w motywach 3, 5, 8, 11, 12, 14 i 21 termin „Wspólnota” zastępuje się terminem „Unia” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;
- 3) motyw 4 otrzymuje brzmienie:

„(4) Dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezbędne jest unikanie sytuacji, w których strony byłyby skłonne do przenoszenia majątku lub postępowania sądowego z jednego Państwa Członkowskiego do innego w celu uzyskania korzystniejszej sytuacji prawnej ze szkodą dla ogółu wierzycieli (wybór sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy).”;
- 4) motyw 6 otrzymuje brzmienie:

„(6) Niniejsze rozporządzenie powinno obejmować przepisy dotyczące właściwości do wszczynania postępowań upadłościowych i postępowań bezpośrednio wynikających z postępowań upadłościowych i ściśle z nimi powiązanych. Niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać przepisy dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych w takich postępowaniach oraz przepisy dotyczące prawa właściwego dla postępowań upadłościowych. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno zawierać przepisy dotyczące koordynacji postępowań upadłościowych, które dotyczą tego samego dłużnika lub kilku członków tej samej grupy przedsiębiorstw.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 5 lutego 2014 r.

5) motyw 7 otrzymuje brzmienie:

„(7) Postępowania upadłościowe, postępowania układowe oraz inne podobne postępowania i powództwa związane z takimi postępowaniami są wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 (*). Takie postępowania powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W wykładni niniejszego rozporządzenia należy w miarę możliwości unikać luk regulacyjnych między tymi dwoma instrumentami.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1).”;

6) motyw 9 otrzymuje brzmienie:

„(9) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do postępowań upadłościowych, które spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, niezależnie od tego czy dłużnik jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną albo przedsiębiorcą. W załączniku A przedstawiono wyczerpujący wykaz takich postępowań upadłościowych. Jeżeli dane postępowanie krajowe widnieje w załączniku A, niniejsze rozporządzenie należy stosować bez jakiegokolwiek dalszego badania przez sądy innego Państwa Członkowskiego kwestii, czy spełniono warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć postępowania upadłościowe dotyczące zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych w stopniu, w jakim są one objęte dyrektywą 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), a także przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Powyższe przedsiębiorstwa nie powinny być objęte niniejszym rozporządzeniem, jako że podlegają one szczególnym unormowaniom, a krajowe organy nadzoru dysponują szerokimi uprawnieniami interwencyjnymi.

(*) Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15).”;

7) dodaje się motyw 9a w brzmieniu:

„(9a) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia należy rozciągnąć na postępowania wspierające ratowanie ~~rentownego pod względem gospodarczym~~ dłużnika **borykającego się z poważnymi trudnościami finansowymi**, tak aby pomóc solidnym przedsiębiorstwom przetrwać na rynku i dać przedsiębiorcom drugą szansę. W szczególności zakres rozporządzenia powinien objąć postępowania, w których przewiduje się restrukturyzację dłużnika na etapie przed upadłością, postępowania, w ramach których nie dokonuje się zmiany istniejącego zarządu, oraz postępowania, w których przewiduje się umorzenie zadłużenia konsumentów i osób samozatrudnionych. Ponieważ z takimi postępowaniami nie musi wiązać się powołanie ~~zarządcy~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości**, należy objąć je niniejszym rozporządzeniem, jeżeli podlegają kontroli lub nadzorowi sądu. ~~W tym kontekście termin »kontrola« powinien obejmować sytuacje, w których sąd interweniuje jedynie w przypadku odwołania się wierzyciela lub zainteresowanej strony.”; [Popr. 3]~~

8) motyw 10 otrzymuje brzmienie:

„(10) ~~Postępowania upadłościowe nie wymagają koniecznej interwencji organu sądowego, toteż wyrażenie »sąd« w niniejszym rozporządzeniu powinno być rozumiane szeroko i obejmować każdą osobę lub organ uprawnione przez prawo krajowe do wszczęcia postępowania upadłościowego. Aby niniejsze rozporządzenie miało zastosowanie do danego postępowania (obejmującego działania prawne i formalności określone prawem), postępowanie to musi nie tylko być zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, ale również być oficjalnie uznawane i prawnie skuteczne w Państwie Członkowskim, w którym zostało wszczęte.”; [Popr. 4]~~

(8a) motyw 11 otrzymuje brzmienie:

„(11) Niniejsze rozporządzenie uznaje fakt, że wskutek istotnych różnic w prawie materialnym nie byłoby praktyczne wprowadzenie jednolitego i uniwersalnego postępowania upadłościowego, które znalazłoby zastosowanie na obszarze całej ~~Wspólnoty~~ **Unii**. Stosowanie bez wyjątku prawa Państwa wszczęcia postępowania prowadziłoby wobec powyższego często do trudności. Dotyczy to przykładowo bardzo różnicowanych na obszarze ~~Wspólnoty~~ **Unii** przepisów o zabezpieczeniach wierzytelności. Również przywileje przysługujące w postępowaniu niektórym wierzycielom ukształtowane są w niektórych przypadkach w całości różny sposób. **Dalsze środki harmonizacji powinny również wprowadzić przywileje pracowników**. Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględnić to na dwa różne sposoby. Z jednej strony, powinno ono przewidywać szczególne regulacje dotyczące prawa właściwego dla praw i stosunków prawnych o szczególnym znaczeniu (np. praw rzeczowych oraz umów o pracę). Z drugiej strony, obok głównego postępowania upadłościowego powinny być dopuszczalne także krajowe postępowania obejmujące jedynie majątek znajdujący się w Państwie ich wszczęcia.”; [Popr. 5]

Środa, 5 lutego 2014 r.

9) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(12a) Przed wszczęciem postępowania upadłościowego sąd właściwy powinien zbadać z urzędu kwestię, czy główny ośrodek podstawowej działalności lub oddział dłużnika faktycznie znajduje się w jego jurysdykcji. Jeżeli okoliczności sprawy budzą wątpliwości co do właściwości danego sądu, sąd ten powinien zobowiązać dłużnika do przedstawienia dodatkowych dowodów na poparcie jego twierdzenia i w stosownych przypadkach umożliwić wierzycielom dłużnika przedstawienie ich opinii w kwestii jurysdykcji. Ponadto wierzyciele powinni posiadać skuteczny środek prawny wobec orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego.”;

10) skreśla się motyw 13;

11) dodaje się motywy w brzmieniu:

„(13a) Należy domniemywać, że »głównym ośrodkiem podstawowej działalności« przedsiębiorstwa lub innej osoby prawnej jest miejsce ich siedziby. Obalenie tego domniemania powinno być możliwe, **szczególnie** jeżeli miejsce głównego zarządzania przedsiębiorstwem znajduje się w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie, w którym znajduje się jego siedziba, i jeżeli w wyniku całościowej oceny wszystkich istotnych okoliczności ustali się, w sposób możliwy do sprawdzenia dla osób trzecich, że faktyczny główny ośrodek zarządzania i kontroli tego przedsiębiorstwa oraz zarządzania jego działalnością znajduje się w tym innym Państwie Członkowskim. ~~Jednakże obalenie tego domniemania nie powinno być możliwe, jeżeli organy zarządzające i nadzorcze przedsiębiorstwa znajdują się w miejscu jego siedziby i w tym też miejscu są podejmowane – co jest weryfikowalne dla osób trzecich – decyzje dotyczące zarządzania tym przedsiębiorstwem.~~ [Popr. 6]

(13b) Sądy danego Państwa Członkowskiego wszczynające postępowania upadłościowe powinny być również właściwe w przypadku powództw bezpośrednio wynikających z postępowań upadłościowych i ściśle z nimi powiązanych, takich jak powództwa przeciwko czynnościom podjętym wobec majątku dłużnika. Gdy tego rodzaju powództwo wiąże się z innym powództwem na podstawie ogólnego prawa cywilnego lub handlowego, **przedstawiciel podmiotu w upadłości** powinien mieć możliwość wytoczenia obu powództw w sądach miejsca zamieszkania pozwanego, jeżeli uzna wytoczenie powództwa na tym forum za skuteczniejsze rozwiązanie. Taka sytuacja może mieć miejsce na przykład, jeżeli **przedstawiciel podmiotu w upadłości** chce połączyć powództwo w zakresie odpowiedzialności dyrektora na podstawie prawa upadłościowego z powództwem na podstawie prawa spółek lub ogólnego prawa deliktów.”;

12) dodaje się motywy w brzmieniu:

„(19a) Postępowanie wtórne może również utrudnić skuteczne zarządzanie masą. Sąd wszczynający postępowanie wtórne powinien zatem mieć możliwość – na wniosek ~~zarządcy~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości** – odroczenia lub odmowy wszczęcia tego postępowania, jeżeli postępowanie to nie jest konieczne do ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Powinno to mieć zastosowanie szczególnie, jeżeli ~~zarządca~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości** zgodzi się poprzez zobowiązanie mające skutek wiążący w stosunku do masy traktować miejscowych wierzycieli tak, jakby postępowanie wtórne zostało wszczęte, oraz stosować zasady kolejności spłacania z Państwa Członkowskiego, w którym wniesiono o wszczęcie postępowania wtórnego, przy podziale masy znajdującej się w tym Państwie Członkowskim. W niniejszym rozporządzeniu powierza się ~~zarządcy~~ **przedstawicielowi podmiotu w upadłości** możliwość podejmowania takich zobowiązań **oraz określania minimalnych obiektywnych kryteriów, jakie zobowiązania takie mają spełniać.** [Popr. 7]

(19b) W celu zapewnienia skutecznej ochrony lokalnych interesów ~~zarządcy postępowania głównego~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości w postępowaniu głównym** nie powinien mieć możliwości likwidacji ani przeniesienia masy znajdującej się w Państwie Członkowskim, w którym popełniając nadużycie zlokalizowano oddział, szczególnie aby uniemożliwić skuteczne zaspokojenie takich interesów, jeżeli następnie zostałyby wszczęte postępowanie wtórne. **Miejscowi wierzyciele powinni mieć również prawo ubiegać się o środki ochronne w sądzie w przypadkach, gdy przedstawiciel podmiotu w upadłości wydaje się niezdolny do honorowania zobowiązań.”;** [Popr. 8]

13) motyw 20 otrzymuje brzmienie:

„(20) Główne i wtórne postępowanie upadłościowe mogą przyczynić się do efektywnej likwidacji całej masy tylko wówczas, jeżeli skoordynowane będą wszystkie prowadzone równolegle postępowania. Zasadniczym warunkiem jest tutaj ścisła współpraca poszczególnych zaangażowanych **przedstawicieli podmiotu w upadłości** i sądów, w szczególności poprzez wystarczającą wymianę informacji. W celu zapewnienia dominującej roli postępowania głównego **przedstawiciel podmiotu w upadłości** w takim postępowaniu powinien posiadać szereg możliwości wpływania na toczące się w tym samym czasie wtórne postępowanie upadłościowe. W szczególności **przedstawiciel podmiotu w upadłości** powinien móc zaproponować plan restrukturyzacji lub układ bądź wystąpić o wstrzymanie likwidacji masy we wtórnym postępowaniu upadłościowym. W ramach współpracy **przedstawiciele podmiotu w upadłości** i sądy powinny uwzględniać

Środa, 5 lutego 2014 r.

najlepsze praktyki w zakresie współpracy w sprawach dotyczących transgranicznej niewypłacalności określonych w zasadach i wytycznych dotyczących komunikacji i współpracy przyjęte przez organizacje europejskie i międzynarodowe działające w obszarze prawa dotyczącego niewypłacalności.”;

14) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(20a) W niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić skuteczne zarządzanie postępowaniami upadłościowymi dotyczącymi poszczególnych przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy przedsiębiorstw. Jeżeli wszczęto postępowania upadłościowe w odniesieniu do kilku przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, takie postępowania powinny być odpowiednio skoordynowane, **zwłaszcza w celu uniknięcia sytuacji, w której niewypłacalność jednego z członków grupy zagrażałaby przyszłej działalności innych członków tej grupy.** Do poszczególnych zaangażowanych ~~zarządców~~ **przedstawicieli podmiotów w upadłości** i sądów powinien zatem mieć zastosowanie ten sam obowiązek współpracy i komunikowania się między sobą, który dotyczy zaangażowanych zarządców i sądów w postępowaniu głównym i wtórnym dotyczącym tego samego dłużnika. Ponadto zarządca powołany w postępowaniu dotyczącym członka grupy przedsiębiorstw powinien mieć status umożliwiający mu zaproponowanie planu ratunkowego w postępowaniu dotyczącym innego członka tej samej grupy w stopniu, w jakim takie narzędzie jest dostępne na mocy krajowego prawa upadłościowego. [Popr. 10]

(20aa) **Wprowadzenie postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw powinno w szczególności wzmocnić restrukturyzację grupy lub członków grupy, umożliwiając prowadzenie postępowania upadłościowego w sposób elastyczny i skoordynowany. Postępowanie koordynacyjne dotyczące grupy nie powinno wprowadzać powiązań pomiędzy poszczególnymi postępowaniami, ale raczej być punktem odniesienia dla środków podejmowanych w ramach poszczególnych postępowań.** [Popr. 9 i 11]

(20b) Wprowadzenie przepisów dotyczących niewypłacalności grup przedsiębiorstw nie powinno ograniczać możliwości wszczęcia przez sąd postępowań upadłościowych w odniesieniu do kilku przedsiębiorstw należących do tej samej grupy w jednej jurysdykcji, jeżeli sąd uzna, że główny ośrodek podstawowej działalności tych przedsiębiorstw znajduje się w ~~jednym Państwie Członkowskim~~ **obrębie krajowej i lokalnej jurysdykcji.** W takich sytuacjach sąd powinien również mieć możliwość powołania, w stosownych przypadkach, tego samego ~~zarządcy~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości** we wszystkich danych postępowaniach. **Państwa członkowskie powinny również móc wprowadzić w swych jurysdykcjach przepisy dotyczące upadłości grup przedsiębiorstw wykraczające poza przepisy niniejszego rozporządzenia i niemające wpływu na skuteczne i wydajne stosowanie niniejszego rozporządzenia.”;** [Popr. 12]

15) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(21a) Ważne jest, aby wierzyciele mający miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii byli informowani o wszczęciu postępowania upadłościowego dotyczącego masy ich dłużnika. W celu zapewnienia sprawnego przekazywania informacji wierzycielom rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) nie powinno mieć zastosowania w sytuacjach, w których w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o obowiązku informowania wierzycieli. Stosowanie standardowych formularzy dostępnych we wszystkich językach urzędowych Unii powinno ułatwić wierzycielom zgłaszanie wierzytelności w postępowaniach wszczętych w innym Państwie Członkowskim.

16) motyw 29 otrzymuje brzmienie:

„(29) Z uwagi na względy o charakterze gospodarczym na wniosek **przedstawiciela podmiotu w upadłości** zasadnicza treść orzeczenia o wszczęciu postępowania powinna zostać ogłoszona w innym Państwie Członkowskim. Jeżeli w danym Państwie Członkowskim istnieje oddział dłużnika, tego rodzaju ogłoszenie powinno być obowiązkowe do momentu ustanowienia systemu zapewniającego wzajemne połączenie rejestrów postępowań upadłościowych. W żadnym z powyższych przypadków ogłoszenie nie powinno jednak być warunkiem wstępnym dla uznania zagranicznego postępowania.”;

17) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(29a) Aby poprawić informowanie zaangażowanych wierzycieli i sądów oraz zapobiec wszczęciu równoległych postępowań upadłościowych, Państwa Członkowskie powinny być zobowiązane do ogłaszania odpowiednich informacji w sprawach dotyczących transgranicznej niewypłacalności w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych. W celu ułatwienia dostępu do takich informacji dla wierzycieli i sądów mających miejsce zamieszkania lub znajdujących się w innym Państwie Członkowskim w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć integrację rejestrów postępowań upadłościowych.”;

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79).”;

Środa, 5 lutego 2014 r.

18) motyw 31 otrzymuje brzmienie:

„(31) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać załączniki, w których określa się w szczególności krajowe postępowania upadłościowe objęte niniejszym rozporządzeniem. W celu umożliwienia szybkiego dostosowania niniejszego rozporządzenia do odpowiednich zmian w krajowym prawie upadłościowym Państw Członkowskich należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia zmian w załącznikach w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Przed przyjęciem aktu delegowanego zmieniającego wykaz krajowych postępowań zamieszczony w załącznikach Komisja powinna sprawdzić, czy zgłoszone postępowanie spełnia kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, szybkie i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

19) dodaje się motywy w brzmieniu:

„(31a) W celu zapewnienia jednakowych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

(31b) W niniejszym rozporządzeniu przestrzega się praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (»Karta«). W szczególności celem niniejszego rozporządzenia jest promowanie stosowania art. 8, 17 i 47 Karty dotyczących, odpowiednio, ochrony danych osobowych, prawa własności i prawa do skutecznego środka prawnego oraz dostępu do bezstronnego sądu.

(31c) Do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**) i rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady. (***)

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

(**) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

(***) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).”;

20) w motywach 32 i 33 słowa „Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską” zastępuje się słowami „Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;

21) art. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zbiorowych postępowań sądowych lub administracyjnych, w tym do postępowań przejściowych, które opierają się na prawie dotyczącym niewypłacalności ~~lub dostosowania długu~~, i w których do celów ~~ratowania~~ **uniknięcia likwidacji**, dostosowania długu, reorganizacji lub likwidacji,

a) całkowicie lub częściowo zajęto majątek dłużnika i powołano ~~zarządcę~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości**, lub

b) majątek i działalność gospodarcza dłużnika podlegają kontroli lub nadzorowi sądu.

W przypadkach, gdy postępowanie takie rozpoczyna się przed ogłoszeniem upadłości, jego celem jest zapobieżenie likwidacji.

Postępowania, o których mowa w niniejszym ustępie, wymienia się w załączniku A. [Popr. 13]

1a. W przypadkach gdy na mocy prawa państwa członkowskiego, w którym wszczyna się postępowanie upadłościowe, postępowanie wspomniane w ust. 1 jest tajne, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do takiego postępowania wyłącznie z chwilą, gdy postępowanie to staje się publiczne zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego, a także pod warunkiem, że postępowanie to nie ma wpływu na roszczenia niezaangażowanych w nie wierzycieli. [Popr. 14]

Środa, 5 lutego 2014 r.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do postępowań upadłościowych dotyczących
- zakładów ubezpieczeń;
 - wszelkich** instytucji kredytowych, **w tym instytucji określonych w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*)**; [Popr. 15]
 - przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie, w jakim są one objęte zmienioną dyrektywą 2001/24/WE, oraz **instytucji stanowiących przedmiot dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (**)**; [Popr. 16]
 - przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- »postępowanie upadłościowe« oznacza postępowanie wymienione w załączniku A;
- »~~zarządca~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości**« oznacza każdą osobę lub organ, której/którego zadaniem, **również tymczasowo**, jest **całkowite lub częściowe** zarządzanie aktywami, które zajęto dłużnikowi, lub ich likwidacja, bądź nadzór nad zarządzaniem jego działalnością gospodarczą. Wykaz takich osób i organów znajduje się w załączniku C;

(ii) ~~w przypadku, który nie obejmuje powołania zarządcy ani przekazania mu uprawnień dłużnika, dłużnika będącego w posiadaniu majątku~~. [Popr. 17]
- ba) »dłużnik będący w posiadaniu majątku« oznacza dłużnika, w stosunku do którego wszczęto postępowanie upadłościowe nieobejmujące całkowitego przekazania praw i obowiązków dotyczących zarządzania aktywami dłużnika przedstawicielowi podmiotu w upadłości, w związku z czym dłużnik ma przynajmniej częściową kontrolę nad swymi aktywami i swą działalnością gospodarczą**; [Popr. 18]
- »sąd« oznacza organ sądowy lub każdy inny właściwy organ Państwa Członkowskiego uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego, do potwierdzenia takiego wszczęcia lub do wydawania orzeczeń w toku postępowania;
- »orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego« obejmuje
 - orzeczenie jakiegokolwiek sądu o wszczęciu postępowania upadłościowego lub o potwierdzeniu wszczęcia takiego postępowania, oraz
 - orzeczenie sądu, w którym powołuje się tymczasowego **przedstawiciela podmiotu w upadłości**.
- »chwila wszczęcia postępowania« oznacza chwilę, z którą orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego staje się skuteczne, niezależnie od tego, czy ~~orzeczenie~~ jest **ono** ostateczne; [Popr. 20]
- »Państwo Członkowskie, w którym znajduje się przedmiot majątkowy« oznacza:
 - w przypadku rzeczowych aktywów trwałych Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się majątek,
 - w przypadku majątku oraz praw, w odniesieniu do których własność lub tytuł prawny wpisywany jest do publicznego rejestru, Państwo Członkowskie, którego kompetencjom podlega prowadzenie tego rejestru,
 - w przypadku akcji imiennych w przedsiębiorstwach Państwo Członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę przedsiębiorstwo, które wyemitowało akcje,
 - w przypadku instrumentów finansowych, do których tytuł prawny jest potwierdzony wpisem w rejestrze lub na rachunku utrzymywanym przez pośrednika lub w jego imieniu (»zdematerializowany papier wartościowy«), Państwo Członkowskie, w jakim utrzymywany jest rejestr, w którym dokonano tych wpisów, lub rachunek, na który dokonano tych wpisów,

Środa, 5 lutego 2014 r.

- (v) w przypadku środków pieniężnych na rachunkach w instytucji kredytowej Państwo Członkowskie wskazane w numerze IBAN danego rachunku,
- (vi) w przypadku wierzytelności względem osób trzecich innych niż te związane z majątkiem, o którym mowa w ppkt (v), Państwo Członkowskie, na którego terytorium osoba trzecia zobowiązana do ich zaspokojenia ma główny ośrodek swojej podstawowej działalności w rozumieniu art. 3 ust. 1;
- g) »oddział« oznacza każde miejsce wykonywania działalności, w którym dłużnik wykonuje **lub wykonywał w ciągu trzech miesięcy przed wnioskiem w sprawie wszczęcia głównego postępowania upadłościowego** działalność gospodarczą niemającą charakteru tymczasowego, przy wykorzystaniu zasobów ludzkich i majątkowych **lub usług**; [Popr. 21]
- ga) »działanie będące wynikiem postępowania upadłościowego i blisko z nim powiązane« oznacza działanie mające na celu uzyskanie orzeczenia, które samo w sobie nie może lub nie mogło zostać wydane poza postępowaniem upadłościowym lub niezależnie od niego, a także działanie które dozwolone jest wyłącznie w sytuacji oczekiwania na rozpoczęcie postępowania upadłościowego; [Popr. 22]
- gb) »kompensowanie sald na zamknięcie« oznacza przepis umowny, na podstawie którego – w chwili wystąpienia zdarzenia zdefiniowanego wstępnie w przepisie w odniesieniu do strony umowy – zobowiązania stron wobec siebie wynikające z przepisu, niezależnie od tego, czy są one wówczas wymagalne i płatne, zostają automatycznie lub decyzją jednej ze stron obniżone lub zastąpione jednym zobowiązaniem netto, albo w drodze konwersji wierzytelności, umorzenia lub w inny sposób, stanowiącym łączną wartość połączonych zobowiązań, które następnie stają się wymagalne i płatne przez jedną stronę na rzecz drugiej; [Popr. 23]
- h) »miejscowi wierzyciele« oznaczają wierzycieli, których wierzytelności względem dłużnika wyniknęły z działalności oddziału znajdującego się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika;
- i) »grupa przedsiębiorstw« oznacza szereg przedsiębiorstw, na które składają się spółka dominująca **spółkę dominującą** i wszystkie jej i spółki zależne; [Popr. 24]
- j) »spółka dominująca« oznacza spółkę, która oznacza spółkę, która kontroluje jedną lub większą liczbę spółek zależnych. **Spółkę przygotowującą skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (***) uznaje się za spółkę dominującą**; [Popr. 25]
- (i) posiada większość praw głosu udziałowców lub członków w innej spółce („spółce zależnej”); lub
- (ii) jest udziałowcem lub członkiem spółki zależnej i posiada prawo do
- (aa) mianowania lub usuwania większości członków organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych tej jednostki zależnej; lub
- (bb) wywierania dominującego wpływu na spółkę zależną na podstawie umowy zawartej z tą spółką zależną lub postanowienia zawartego w statucie tej spółki.
- ja) »kluczowe funkcje w obrębie grupy» oznacza
- (i) przed wszczęciem postępowania upadłościowego zdolność któregokolwiek członka grupy do podejmowania i egzekwowania decyzji o znaczeniu strategicznym dla grupy lub jej części; lub
- (ii) znaczenie gospodarcze w grupie, uznawane jeżeli członek lub członkowie grupy zapewniają przynajmniej 10 procent kwoty skonsolidowanego bilansu i skonsolidowanego obrotu. [Popr. 26]

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19”);

Środa, 5 lutego 2014 r.

22) art. 3 zmienia się następująco:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sądy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, są właściwe do wszczęcia postępowania upadłościowego (»postępowanie główne«). Głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością gospodarczą **przynajmniej na trzy miesiące przed wszczęciem postępowania upadłościowego lub procedury przejściowej** oraz które jest możliwe do zweryfikowania dla osób trzecich. [Popr. 27]

W przypadku spółek i osób prawnych domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest miejsce siedziby, chyba że zostanie przeprowadzony dowód na przeciwieństwo.

W przypadku osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest główne miejsce prowadzenia działalności tej osoby fizycznej; w przypadku każdej innej osoby fizycznej głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce zwykłego pobytu danej osoby fizycznej.”

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku ~~wszczęcia~~ **wydania orzeczenia o wszczęciu** postępowania upadłościowego zgodnie z ust. 1 każde postępowanie wszczęte później zgodnie z ust. 2 stanowi postępowanie wtórne. W takim przypadku stosownym momentem na ocenę, czy dłużnik posiada oddział na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jest data wszczęcia postępowania głównego.”; [Popr. 28]

23) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Jurysdykcja w przypadku powództw powiązanych

1. Sądy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego wszczęto postępowanie upadłościowe zgodnie z art. 3, są właściwe w zakresie każdego powództwa, które bezpośrednio wynika z takiego postępowania upadłościowego i które jest ściśle z nim związane.

2. Jeżeli powództwo, o którym mowa w ust. 1, wiąże się z powództwem w sprawach cywilnych i handlowych toczącym się przeciwko temu samemu pozwanemu, ~~zarządca~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości** może wytoczyć oba powództwa w sądach Państwa Członkowskiego, na terytorium którego pozwany ma miejsce zamieszkania, lub jeżeli powództwo jest wytoczone przeciwko kilku pozwanym, w sądach Państwa Członkowskiego, na terytorium którego którykolwiek z nich ma miejsce zamieszkania, pod warunkiem że dany sąd jest właściwy na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 44/2001 **Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 (*)**. [Popr. 29]

3. Do celów ~~niniejszego artykułu~~ **ustępu 2** powództwa uznaje się za powiązane, jeżeli związek między nimi jest tak ścisły, że wskazane jest ich łączne wysłuchanie i rozstrzygnięcie, aby uniknąć ryzyka wydania orzeczeń nie do pogodzenia wynikających z prowadzenia odrębnych postępowań. [Popr. 30]

Artykuł 3b

Badanie dotyczące jurysdykcji; prawo do odwołania

1. Sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego, bada z urzędu kwestię, czy jest właściwy na podstawie art. 3. W orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego określa się podstawy, na jakich ustalono właściwość danego sądu, oraz w szczególności, czy właściwość ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 czy art. 3 ust. 2.

~~2. Jeżeli postępowanie upadłościowe zostaje wszczęte zgodnie z prawem krajowym bez orzeczenia sądu, zarządca powołany w takim postępowaniu bada kwestię, czy Państwo Członkowskie, w którym toczy się postępowanie, jest właściwe na podstawie art. 3. Jeżeli taka sytuacja ma miejsce, zarządca określa podstawy, na jakich ustalono właściwość, oraz w szczególności, czy właściwość ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 lub art. 3 ust. 2. [Popr. 31]~~

3. Każdy wierzyciel lub każda zainteresowana strona, których miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba znajduje się w innym Państwie Członkowskim niż państwo wszczęcia postępowania, ma prawo do zaskarżenia orzeczenia o wszczęciu postępowania głównego. ~~Sąd wszczynający postępowanie główne lub zarządca w odpowiednim czasie powiadamiają takich wierzycieli, o ile są znani, o orzeczeniu, aby mieli oni możliwość jego zaskarżenia~~ **w ramach jurysdykcji międzynarodowej w terminie trzech tygodni od daty podania do wiadomości publicznej informacji o wszczęciu postępowania upadłościowego zgodnie z art. 20a lit. a)**. [Popr. 32]

(*) **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012)."**

Środa, 5 lutego 2014 r.

24) art. 4 ust. 2 lit. m) otrzymuje brzmienie:

„m) zasady dotyczące nieważności, zaskarżania lub względnej bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla ogółu wierzycieli.”;

25) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

~~Klauzule nettingu~~ **Przepisy dotyczące kompensowania sald na zamknięcie**

~~Klauzule nettingu są regulowane~~ **Gdy jedna strona umowy zawierającej postanowienie o kompensowaniu sald na zamknięcie to instytucja objęta zakresem dyrektywy 2001/24/WE, postanowienie takie regulują wyłącznie przepisami przepisami** ~~przepisy~~ **umów regulujących tego rodzaju klauzule postanowienia.”; [Popr. 33]**

26) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Wymogi w zakresie zgody na mocy prawa miejscowego

Jeżeli w prawie Państwa Członkowskiego regulującym skutki postępowania upadłościowego wobec umów, o których mowa w art. 8 i 10, przewiduje się, że umowa może zostać rozwiązana lub zmieniona wyłącznie za zgodą sądu wszczynającego postępowanie upadłościowe, jednak w danym Państwie Członkowskim nie wszczęto żadnego postępowania upadłościowego, sąd wszczynający postępowanie upadłościowe jest uprawniony do wydania zgody na rozwiązanie lub zmianę tych umów.”;

(26a) **art. 12 otrzymuje brzmienie:**

„**Artykuł 12**

Europejskie patenty o jednolitym skutku i ~~wspólnotowe patenty~~ **i znaki towarowe**

Dla celów niniejszego rozporządzenia ~~wspólnotowy europejski~~ **patent o jednolitym skutku**, ~~wspólnotowy znak towarowy~~ **oraz każde inne podobne prawo ustanowione na podstawie przepisów wspólnotowych może zostać objęte wyłącznie postępowaniem określonym w art. 3 ust. 1”;** [Popr. 34]

27) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Wpływ postępowania upadłościowego na toczące się postępowania lub procedury arbitrażowe

Wpływ postępowania upadłościowego na toczące się postępowanie lub przeprowadzaną procedurę arbitrażową w odniesieniu do przedmiotu albo prawa wchodzącego w skład masy, którą zajęto dłużnikowi, podlega wyłącznie prawu Państwa Członkowskiego, w którym toczy się postępowanie, lub w którym przeprowadzana jest procedura arbitrażowa.”;

28) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ~~Zarządca~~ **Przedstawiciel podmiotu w upadłości** powołany przez sąd właściwy zgodnie z art. 3 ust. 1 **lub w przypadku postępowania dotyczącego dłużnika będącego w posiadaniu majątku prowadzonego zgodnie z tą jurysdykcją przedstawiciel podmiotu w upadłości lub dłużnik** może wykonywać na terytorium innego Państwa Członkowskiego wszystkie uprawnienia przysługujące mu na podstawie prawa państwa wszczęcia postępowania, o ile w tym innym Państwie Członkowskim nie zostanie wszczęte żadne inne postępowanie upadłościowe lub wskutek wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego nie zostanie zastosowany przeciwny temu środek zabezpieczający. Z zastrzeżeniem art. 5 i 7 może on w szczególności usuwać przedmioty wchodzące w skład masy z terytorium Państwa Członkowskiego, na którym przedmioty te się znajdują. Może on również podjąć **egzekwowalne i wiążące** zobowiązanie, zgodnie z którym prawa w zakresie podziału i pierwszeństwa, które przysługiwałyby miejscowym wierzycielom, jeżeli wszczęto by postępowanie wtórne, będą przestrzegane w postępowaniu głównym. ~~Tego rodzaju zobowiązanie podlega wymogom~~ **takie określa założenia faktyczne, na których się opiera, szczególnie w odniesieniu do podziału wierzytelności lokalnych w systemie pierwszeństwa i kolejności wynikających z przepisów prawa dotyczących postępowań wtórnych, wartości dzielonej masy w postępowaniu wtórnym, dostępnych opcji likwidacji takiej wartości, części wierzycieli z postępowania głównego uczestniczących w postępowaniu wtórnym oraz kosztów, jakie będą musiały zostać poniesione w związku ze wszczęciem postępowania wtórnego. Wymogi w zakresie formy zobowiązania, jeżeli takie wymogi istnieją, określa się w prawie państwa wszczęcia postępowania głównego oraz jest wykonalne i wiążące w odniesieniu do majątku.”;** [Popr. 35]

Środa, 5 lutego 2014 r.

b) ust. 3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia te nie mogą obejmować zastosowania środków przymusu, chyba że z nakazu sądu, ani prawa do rozstrzygania sporów prawnych lub innych sporów”;

29) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 20a

Ustanowienie rejestrów postępowań upadłościowych

Państwa Członkowskie ustanawiają i utrzymują na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym nieodpłatnie publicznie udostępnia się przez internet następujące informacje (»rejstry postępowań upadłościowych«):

- a) datę wszczęcia postępowania upadłościowego;
- b) sąd wszczynający postępowanie upadłościowe i numer referencyjny sprawy, jeżeli taki istnieje;
- c) rodzaj wszczętego postępowania upadłościowego;
- d) nazwę/imię i nazwisko i adres dłużnika;
- da) jeżeli dłużnik jest przedsiębiorstwem, numer przedsiębiorstwa i adres jego siedziby; [Popr. 36]**
- e) nazwę/imię i nazwisko oraz adres **przedstawiciela podmiotu w upadłości** powołanego w postępowaniu, jeżeli został on powołany;
- f) termin zgłaszania wierzytelności;
- g) orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego;
- h) orzeczenie, w którym powołuje się **przedstawiciela podmiotu w upadłości**, jeżeli jest ono inne niż orzeczenie, o którym mowa w lit. g);
- i) datę ukończenia postępowania głównego.

Artykuł 20b

Wzajemne połączenie rejestrów postępowań upadłościowych

1. Komisja ustanawia zdecentralizowany system służący wzajemnemu połączeniu rejestrów postępowań upadłościowych w drodze aktów wykonawczych. Na system ten będą składać się rejestry postępowań upadłościowych i europejski portal »e-Sprawiedliwość«, który będzie pełnił rolę centralnego elektronicznego punktu publicznego dostępu do informacji znajdujących się w systemie. System będzie wyposażony w usługę wyszukiwania we wszystkich językach urzędowych Unii w celu udostępnienia informacji, o których mowa w art. 20a.

2. W drodze aktu wykonawczego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 45b ust. 3, Komisja przyjmuje co następuje do dnia ... (*):

- specyfikację techniczną, w której określa się metody komunikacji i wymiany informacji drogą elektroniczną w oparciu o ustanowioną specyfikację interfejsu dla systemu integracji rejestrów postępowań upadłościowych;
- środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa technologii informacyjnych w zakresie komunikacji i rozpowszechniania informacji w ramach systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych;
- minimalne kryteria w odniesieniu do usługi wyszukiwania za pośrednictwem europejskiego portalu »e-Sprawiedliwość« na podstawie informacji określonych w art. 20a;
- minimalne kryteria w zakresie przedstawiania wyników takiego wyszukiwania na podstawie informacji określonych w art. 20a;
- tryby i warunki techniczne dostępności usług świadczonych za pośrednictwem systemu wzajemnego połączenia; oraz
- glosariusz zawierający podstawowe wyjaśnienie krajowych postępowań upadłościowych wymienionych w załączniku A.

(*) 36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 5 lutego 2014 r.

Artykuł 20c

Koszty ustanowienia i wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych

1. Ustanowienie i przyszły rozwój systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych finansuje się z ogólnego budżetu Unii.
2. Każde Państwo Członkowskie ponosi koszt dostosowania swoich krajowych rejestrów postępowań upadłościowych tak, aby były one interoperacyjne z europejskim portalem »e-Sprawiedliwość«, a także koszty zarządzania, funkcjonowania i utrzymania takiego rejestru.

Artykuł 20d

Rejestracja postępowań upadłościowych

Jeżeli w odniesieniu do przedsiębiorstwa lub osoby prawnej bądź osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową zostaje wszczęte postępowanie główne lub wtórne, sąd wszczynający postępowanie upadłościowe dopilnowuje, aby informacje, o których mowa w art. 20a, zostały niezwłocznie opublikowane w rejestrze postępowań upadłościowych państwa wszczęcia. **Państwa członkowskie ustalają procedury usuwania wpisów z rejestru postępowań upadłościowych.**; [Popr. 37]

- 30) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Publikacja w innym Państwie Członkowskim

1. Do czasu utworzenia systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych, o którym mowa w art. 20b, ~~zarządca~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości** wnosi o ogłoszenie w każdym innym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się oddział dłużnika, treści orzeczenia o wszczęciu postępowania oraz, w stosownych przypadkach, orzeczenia o powołaniu zarządcy, zgodnie z procedurą danego państwa w zakresie publikacji. W obwieszczeniu podaje się ~~osobę powołanego zarządcy oraz czy zastosowana właściwość sądu wynika z wszelkie pozostałe informacje, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub art. 3 ust. 2 20a.~~ [Popr. 38]
2. ~~Zarządca~~ **Przedstawiciel podmiotu w upadłości** może wnieść o ogłoszenie w każdym innym Państwie Członkowskim, w którym znajdują się majątek, **wierzyciele** lub **wierzyciele dłużnicy** dłużnika, informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą przewidzianą w tym państwie.”; [Popr. 39]

- 31) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Wpis do rejestrów publicznych innego Państwa Członkowskiego

Do czasu utworzenia systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych, o którym mowa w art. 20b, **przedstawiciel podmiotu w upadłości** wnosi o wpisanie orzeczeń, o których mowa w art. 21, do rejestru nieruchomości, rejestru handlowego lub jakiegokolwiek innego rejestru publicznego każdego innego Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się oddział dłużnika wpisany do rejestru publicznego tego Państwa Członkowskiego. **Przedstawiciel podmiotu w upadłości** może wnieść o taką publikację w każdym innym Państwie Członkowskim.”;

- (31a) art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli spełnienie świadczenia nastąpiło przed obwieszczeniem przewidzianym w art. 20 a lub 21, domniemywa się do chwili przeprowadzenia dowodu przeciwnego, że spełniający świadczenie nie wiedział o wszczęciu postępowania upadłościowego. Jeżeli spełnienie świadczenia nastąpiło po obwieszczeniu przewidzianym w art. 21, domniemywa się do chwili przeprowadzenia dowodu przeciwnego, że spełniający świadczenie wiedział o wszczęciu postępowania.”; [Popr. 40]

- 32) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Uznanie i wykonalność innych orzeczeń

1. Orzeczenia dotyczące prowadzenia i ukończenia postępowania upadłościowego wydane przez sąd, którego orzeczenie o wszczęciu postępowania podlega uznaniu na podstawie art. 16, jak również zatwierdzony przez taki sąd układ również podlegają uznaniu bez żadnych dalszych formalności. Orzeczenia te podlegają wykonaniu na podstawie art. ~~32-56, z wyłączeniem art. 34 ust. 2, 39-46~~ rozporządzenia (WE UE) nr ~~44/2001~~ **1215/2012**. [Popr. 41]

Środa, 5 lutego 2014 r.

Przepisy akapitu pierwszego dotyczą również orzeczeń wynikających bezpośrednio z postępowań upadłościowego i blisko z nim związanych, nawet jeżeli orzeczenia te zostały wydane przez inny sąd.

Przepisy akapitu pierwszego dotyczą również orzeczeń w sprawie zastosowania środków zabezpieczających, wydawanych po zgłoszeniu wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego lub w związku z takim postępowaniem.

2. Uznanie i wykonalność innych orzeczeń niż wymienione w ust. 1 podlega rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012, jeżeli to rozporządzenie to znajduje zastosowanie.”;

33) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Wszczęcie postępowania

W przypadku wszczęcia przez sąd Państwa Członkowskiego postępowania głównego i uznania go w innym Państwie Członkowskim sąd tego innego Państwa Członkowskiego, właściwy zgodnie z art. 3 ust. 2, może wszcząć wtórne postępowanie upadłościowe zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale. Skutki postępowania wtórnego ograniczają się do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym wszczęto takie postępowanie.”;

34) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Orzeczenie o wszczęciu postępowania wtórnego

1. Sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, niezwłocznie powiadamia ~~zarządcę~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości w** postępowaniu głównym oraz umożliwia mu bycie wysłuchanym na jego wniosek. [Popr. 42]

2. Na wniosek ~~zarządcy~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości w** postępowaniu głównym sąd, o którym mowa w ust. 1, odracza wydanie orzeczenia o wszczęciu postępowania wtórnego lub odmawia wszczęcia takiego postępowania, jeżeli **przedstawiciel podmiotu w upadłości w postępowaniu głównym przedstawi wystarczające dowody, że** wszczęcie takiego postępowania nie jest konieczne dla ochrony interesów miejscowych wierzycieli, w szczególności jeżeli ~~zarządcę~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości w** postępowaniu głównym podjął zobowiązanie, o którym mowa w art. 18 ust. 1, i przestrzega warunków tego zobowiązania. [Popr. 43]

2a. Miejscowi wierzyciele mają prawo zaskarżenia decyzji o odroczeniu lub odmowie wszczęcia postępowania wtórnego w terminie trzech tygodni od dnia podania tej decyzji do wiadomości publicznej zgodnie z art. 20a lit. a). [Popr. 44]

2b. Miejscowi wierzyciele mają prawo zwrócić się do sądu prowadzącego postępowanie główne z wnioskiem o to, by zażądał od przedstawiciela podmiotu w upadłości w postępowaniu głównym podjęcia odpowiednich działań niezbędnych do ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Działania takie mogą obejmować zakaz usunięcia aktywów z państwa członkowskiego, w którym odroczone wszczęcie postępowania wtórnego lub odmówiono wszczęcia tego postępowania, odroczenie podziału dochodów w postępowaniu głównym lub zobowiązanie przedstawiciela podmiotu w upadłości w postępowaniu głównym do zabezpieczenia wykonania zobowiązań. [Popr. 45]

2c. Sąd, o którym mowa w ust. 1 może powołać powiernika o ograniczonych uprawnieniach. Powiernik dokłada starań, by zostało wykonane zobowiązanie oraz uczestniczy w jego realizacji, jeżeli jest to konieczne w celu ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Powiernik ma prawo zwrócenia się do sądu zgodnie z ust. 2b. [Popr. 46]

3. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania wtórnego sąd, o którym mowa w ust. 1, wszczyna taki rodzaj postępowania na mocy prawa krajowego, który jest najodpowiedniejszy, biorąc pod uwagę interesy miejscowych wierzycieli, niezależnie od kwestii, czy spełnione zostały jakiegokolwiek warunki dotyczące wypłacalności dłużnika.

Środa, 5 lutego 2014 r.

4. Zarządca **Przedstawiciel podmiotu w upadłości w** postępowaniu głównym zostaje **niezwłocznie** powiadomiony o orzeczeniu o wszczęciu postępowania wtórnego oraz ma prawo do zakwestionowania tego orzeczenia. **w terminie trzech tygodni od otrzymania powiadomienia. W uzasadnionych przypadkach sąd wszczynający postępowanie wtórne może skrócić ten termin do minimalnie jednego tygodnia od otrzymania powiadomienia.**; [Popr. 47]

35) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Współpraca i przekazywanie informacji między **przedstawicielami podmiotów w upadłości**

1. Zarządca **Przedstawiciele podmiotów w** postępowaniu głównym i zarządcy **w upadłości w** postępowaniach wtórnych **upadłościowych dotyczących tego samego dłużnika** współpracują ze sobą w stopniu, w jakim taka współpraca **jest odpowiednia dla ułatwienia skutecznego zarządzania postępowaniami**, nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z tych postępowań **i nie wiąże się z jakimkolwiek konfliktem interesów**. Tego rodzaju współpraca może przebiegać w formie umów lub protokołów. [Popr. 48]

2. W szczególności **przedstawiciele podmiotów w upadłości**:

- a) niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje mogące mieć znaczenie dla innego postępowania, w szczególności o wszelkich postępkach pod względem zgłaszania i sprawdzania wiarygodności, jak również o wszystkich środkach mających na celu ratowanie lub restrukturyzację dłużnika lub ukończenie postępowania upadłościowego, pod warunkiem że dokona się odpowiednich ustaleń w celu ochrony informacji poufnych;
- b) analizują możliwość restrukturyzacji dłużnika oraz, w przypadku zaistnienia takiej możliwości, koordynują opracowanie i wdrożenie planu restrukturyzacji;
- c) koordynują zarządzanie likwidacją lub wykorzystaniem majątku i działalności gospodarczej dłużnika; **przedstawiciel podmiotu w upadłości w** postępowaniu wtórnym zapewnia **przedstawicielowi podmiotu w upadłości w** postępowaniu głównym, z odpowiednim wyprzedzeniem, możliwość przedstawiania wniosków dotyczących likwidacji lub wykorzystania majątku objętego postępowaniem wtórnym.”;

36) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Współpraca i przekazywanie informacji między sądami

1. W celu ułatwienia koordynacji ~~głównego postępowania upadłościowego z wtórnym postępowaniem upadłościowym dotyczącym~~ **postępowań upadłościowych dotyczących** tego samego dłużnika sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie ~~wtórnego~~ postępowania upadłościowego lub który wszczął takie postępowanie, współpracuje z każdym innym sądem, przed którym toczy się postępowanie upadłościowe lub który wszczął takie postępowanie, w zakresie, w jakim **taka** współpraca ~~ta~~ **jest odpowiednia dla ułatwienia skutecznego zarządzania postępowaniami oraz** nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do poszczególnych postępowań. W tym celu sądy mogą w stosownych przypadkach wyznaczyć osobę lub organ wykonujące ich instrukcje, **pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z obowiązującymi je zasadami**. [Popr. 49]

2. Sądy, o których mowa w ust. 1, mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio lub zwracać się bezpośrednio do siebie o udzielenie informacji lub o pomoc, pod warunkiem że tego rodzaju wymiana informacji jest nieodpłatna oraz że w jej ramach przestrzega się praw procesowych każdej ze stron postępowania i poufności informacji.

3. Współpracę można prowadzić w każdy odpowiedni sposób, w tym poprzez

- a) przekazywanie informacji w każdy sposób, który sąd uzna za odpowiedni;
- b) koordynację zarządzania majątkiem i działalnością gospodarczą dłużnika oraz nadzoru nad nimi;
- c) koordynację prowadzenia rozpraw,
- d) koordynację w zakresie zatwierdzania protokołów.

Artykuł 31b

Współpraca i przekazywanie informacji między **przedstawicielami podmiotu w upadłości** a sądami

1. W celu ułatwienia koordynacji ~~głównego postępowania upadłościowego z wtórnym postępowaniem upadłościowym~~ **postępowań upadłościowych** wszczętych w odniesieniu do tego samego dłużnika [Popr. 50]

Środa, 5 lutego 2014 r.

- a) **przedstawiciel podmiotu w upadłości** w postępowaniu głównym współpracuje i komunikuje się z każdym sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego lub który wszczął takie postępowanie, oraz
- b) **przedstawiciel podmiotu w upadłości** we wtórnym lub ubocznym postępowaniu upadłościowym współpracuje i komunikuje się z sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania głównego lub który wszczął takie postępowanie,

w każdym przypadku w zakresie, w jakim taka współpraca i komunikacja są odpowiednie dla ułatwienia koordynacji postępowań, nie są sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z tych postępowań i nie wiążą się z jakimkolwiek konfliktem interesów. [Popr. 51]

2. Współpracę, o której mowa w ust. 1, prowadzi się w każdy odpowiedni sposób, w tym sposoby, o których mowa w art. 31a ust. 3, w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie do poszczególnych postępowań.”;

37) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wstrzymanie postępowania”;

b) w ust. 1 i 2 słowo „likwidacja” zastępuje się słowem „postępowanie” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;

38) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Ukończenie głównego lub wtórnego postępowania upadłościowego

1. Ukończenie postępowania głównego nie uniemożliwia kontynuacji postępowań wtórnych, które w tym czasie nadal są w toku.

2. Jeżeli postępowanie wtórne dotyczące osoby prawnej zostało wszczęte w Państwie Członkowskim siedziby danej osoby prawnej, a z ukończeniem tego postępowania wiąże się rozwiązanie tej osoby prawnej, ~~tego rodzaju rozwiązanie nie uniemożliwia kontynuacji~~ **danej osoby prawnej nie wykreśla się z rejestru przedsiębiorstw do momentu zamknięcia** postępowania głównego, ~~które zostało wszczęte w innym Państwie Członkowskim.”;~~ **[Popr. 52]**

39) [Nie dotyczy polskiej wersji];

40) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Przekształcenie wcześniejszego postępowania

Przedstawiciel podmiotu w upadłości w postępowaniu głównym może zwrócić się do sądu Państwa Członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie wtórne, z wnioskiem o nakazanie przekształcenia postępowania wtórnego w innego rodzaju postępowanie upadłościowe dostępne w prawie tego Państwa Członkowskiego.”;

41) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Prawo zgłoszenia wierzytelności

Każdy wierzyciel, którego miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba znajdują się w innym Państwie Członkowskim niż państwo wszczęcia postępowania, włącznie z organami podatkowymi i instytucjami ubezpieczenia społecznego Państw Członkowskich («wierzyciel zagraniczny»), ma prawo zgłosić swoje wierzytelności w postępowaniu upadłościowym za pomocą każdego środka komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej, dozwolonego w prawie państwa wszczęcia. Ze zgłaszaniem wierzytelności nie wiąże się obowiązek zastępstwa przez adwokata ani przez innego prawnika.”;

Środa, 5 lutego 2014 r.

42) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Zawiadomienie zawiera również kopię standardowego formularza służącego do zgłaszania wierzytelności, o którym mowa w art. 41, lub łącznie do publikacji tego formularza w internecie.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Informacji, o których mowa w niniejszym artykule, udziela się przy zastosowaniu standardowego formularza informacyjnego utworzonego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45b ust. 4, i opublikowanego na europejskim portalu »e-Sprawiedliwość« do dnia ... (*). Tytuł formularza brzmi »Zawiadomienie o postępowaniu upadłościowym« we wszystkich językach urzędowych Unii. Przekazywane zawiadomienie jest sporządzone w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa wszczęcia postępowania bądź w innym języku, który dane państwo wskazało jako akceptowalne przez nie zgodnie z art. 41 ust. 3, jeżeli można założyć, że dany język jest łatwiejszy do zrozumienia dla zagranicznych wierzycieli;

(*) 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”

43) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 41

Procedura zgłaszania wierzytelności

1. Każdy znany wierzyciel zagraniczny zgłasza swoją wierzytelność, korzystając ze standardowego formularza służącego do zgłaszania wierzytelności utworzonego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45b ust. 4, i opublikowanego na europejskim portalu »e-Sprawiedliwość« do dnia ... (*). Tytuł formularza brzmi »Zgłoszenie wierzytelności« we wszystkich językach urzędowych Unii.

2. W standardowym formularzu służącym do zgłaszania wierzytelności wierzyciel, o którym mowa w ust. 1, wskazuje

a) swoje imię i nazwisko oraz swój adres;

b) rodzaj wierzytelności;

c) wysokość i datę powstania wierzytelności;

d) czy powołuje się na jakikolwiek status wierzyciela uprzywilejowanego;

e) czy powołuje się na zabezpieczenie rzeczowe lub zastrzeżenie własności; wskazując mienie stanowiące przedmiot zabezpieczenia, na które się powołuje, oraz

f) czy zgłasza jakiegokolwiek potrącenie i czy zgłoszona kwota jest kwotą po potrąceniu.

Standardowemu formularzowi służącemu do zgłaszania wierzytelności towarzyszą kopie ewentualnych dokumentów potwierdzających.

3. Wierzytelności można zgłaszać w każdym języku urzędowym Unii. Od wierzyciela można żądać tłumaczenia zgłoszenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wszczęcia postępowania bądź na inny język urzędowy zaakceptowany przez dane Państwo Członkowskie. Każde Państwo Członkowskie wskazuje przynajmniej jeden język urzędowy Unii inny niż język urzędowy tego państwa, który to język akceptuje do celów zgłaszania wierzytelności.

4. Wierzytelności zgłasza się w terminie przewidzianym w prawie państwa wszczęcia postępowania upadłościowego. W przypadku wierzycieli zagranicznych okres ten nie może być krótszy niż 45 dni od chwili ogłoszenia wszczęcia postępowania w rejestrze postępowań upadłościowych państwa wszczęcia.

5. Jeżeli **przedstawiciel podmiotu w upadłości** kwestionuje wierzytelność zgłoszoną zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia on wierzycielowi możliwość przedstawienia dodatkowych dowodów na istnienie i wysokość danej wierzytelności.”;

(*) 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 5 lutego 2014 r.

- 44) skreśla się art. 42;
- 45) dodaje się rozdział IVa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IVA

NIEWYPŁACALNOŚĆ CZŁONKÓW GRUPY PRZEDSIĘBIORSTW

Artykuł 42a

Obowiązek współpracy i udzielania informacji między **przedstawicielami podmiotu w upadłości**

1. Jeżeli postępowania upadłościowe dotyczą co najmniej dwóch członków grupy przedsiębiorstw, **przedstawiciel podmiotu w upadłości** powołany w postępowaniu dotyczącym jednego członka danej grupy współpracuje z każdym **przedstawicielem podmiotu w upadłości** powołanym w postępowaniach dotyczących innego członka tej samej grupy w zakresie, w jakim taka współpraca jest odpowiednia dla ułatwienia skutecznego zarządzania postępowaniami, nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do takich postępowań ani nie wiąże się z żadnym przypadkiem konfliktu interesów. Tego rodzaju współpraca może przebiegać w formie umów lub protokołów.

2. Prowadząc współpracę, o której mowa w ust. 1, **przedstawiciele podmiotu w upadłości**:

- a) niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje mogące mieć znaczenie dla innego postępowania, pod warunkiem że dokonano odpowiednich ustaleń w celu ochrony informacji poufnych;
- b) analizują możliwości restrukturyzacji **członków** grupy **objętych postępowaniem upadłościowym** oraz, jeżeli istnieją takie możliwości, koordynują sporządzanie wniosku i negocjacje skoordynowanego planu restrukturyzacji; [Popr. 53]
- c) koordynują zarządzanie działalnością gospodarczą członków grupy podlegających postępowaniu upadłościowemu oraz nadzór nad taką działalnością gospodarczą.

Przedstawiciele podmiotu w upadłości mogą wyrazić zgodę na przekazanie dodatkowych uprawnień **przedstawicielowi podmiotu w upadłości** powołanemu w jednym z takich postępowań, jeżeli taki układ jest dozwolony w przepisach mających zastosowanie do każdego z tych postępowań.

Artykuł 42b

Przekazywanie informacji i współpraca między sądami

1. Jeżeli postępowania upadłościowe dotyczą co najmniej dwóch członków grupy przedsiębiorstw, sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania dotyczącego jednego członka danej grupy lub który wszczął takie postępowanie, współpracuje z każdym innym sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania dotyczącego innego członka tej samej grupy lub który wszczął takie postępowanie, w zakresie, w jakim taka współpraca jest odpowiednia dla ułatwienia skutecznego zarządzania postępowaniami oraz nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do takich postępowań. W tym celu sądy mogą w stosownych przypadkach wyznaczyć osobę lub organ wypełniające ich instrukcje, **pod warunkiem, że nie jest to sprzeczne z obowiązującymi je zasadami**. [Popr. 54]

2. Sądy, o których mowa w ust. 1, mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio lub zwracać się bezpośrednio do siebie o udzielenie informacji lub o pomoc.

3. Współpracę prowadzi się w każdy odpowiedni sposób, w tym poprzez

- a) przekazywanie informacji w każdy sposób, który sąd uzna za odpowiedni, pod warunkiem że tego rodzaju wymiana informacji jest nieodpłatna i że w jej ramach przestrzega się praw procesowych stron postępowania i poufności informacji;
- b) koordynację zarządzania majątkiem i działalnością gospodarczą członków grupy oraz nadzoru nad takim majątkiem i działalnością gospodarczą;
- c) koordynację prowadzenia rozpraw;
- d) koordynację w zakresie zatwierdzania protokołów.

Środa, 5 lutego 2014 r.

Artykuł 42c

Współpraca i przekazywanie informacji między **przedstawicielami podmiotu w upadłości** a sądami

~~Zarządca~~ **Przedstawiciel podmiotu w upadłości**, powołany w postępowaniu upadłościowym dotyczącym członka grupy przedsiębiorstw współpracuje i komunikuje się z każdym sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania, w odniesieniu do innego członka tej samej grupy przedsiębiorstw lub który wszczął takie postępowanie, w zakresie, w jakim taka współpraca jest odpowiednia dla ułatwienia koordynacji postępowań ~~oraz~~, nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do takich postępowań **oraz nie wiąże się z jakimkolwiek konfliktem interesów**. W szczególności ~~zarządca~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości** może złożyć do tego sądu wniosek o udzielenie informacji w odniesieniu do postępowania dotyczącego tego innego członka grupy lub o pomoc w odniesieniu do postępowania, w którym ~~dany zarządca~~ został powołany. [Popr. 55]

Artykuł 42d

Uprawnienia **przedstawicieli podmiotu w upadłości** i wstrzymanie postępowania

1. **Przedstawiciel podmiotu w upadłości** powołany w postępowaniu upadłościowym wszczętym w odniesieniu do członka grupy przedsiębiorstw ma prawo

- a) do bycia wysłuchanym i uczestnictwa, w szczególności poprzez udział w zgromadzeniu wierzycieli, w każdym postępowaniu wszczętym w odniesieniu do każdego innego członka tej samej grupy; oraz
- b) żądać wstrzymania – **na okres do dwóch miesięcy** – postępowania wszczętego w odniesieniu do każdego innego członka tej samej grupy. [Popr. 56]
- e) ~~zapropnować plan ratowania, układ lub porównywalny środek w odniesieniu do wszystkich lub niektórych członków grupy, wobec których wszczęto postępowanie upadłościowe, oraz włączyć taki zaproponowany środek do któregośkolwiek postępowania wszczętego w odniesieniu do innego członka tej samej grupy zgodnie z prawem właściwym dla takiego postępowania; oraz [Popr. 57]~~
- d) ~~żądać zastosowania jakiegokolwiek dodatkowego środka proceduralnego zgodnie z prawem, o którym mowa w lit. c), który to środek może być niezbędny do promowania ratowania, w tym przekształcenie postępowania. [Popr. 58]~~

2. Po wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1 lit. b), sąd wstrzymuje to postępowanie w całości lub częściowo, jeżeli ~~zostanie dowiedzione~~ **przedstawiciel podmiotu w upadłości przedstawi wystarczające dowody**, że takie wstrzymanie postępowania byłoby korzystne dla wierzycieli zaangażowanych w to postępowanie. Takie wstrzymanie postępowania może zostać nakazane na okres do ~~trzech~~ **dwóch** miesięcy i ~~może zostać przedłużone lub odnowione na ten sam okres~~. Sąd nakazujący wstrzymanie postępowania może żądać od ~~zarządcy~~ **przedstawiciela podmiotu w upadłości** podjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu zagwarantowania ochrony interesów wierzycieli zaangażowanych w dane postępowanie. [Popr. 59]

Artykuł 42da

Wszczęcie postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw

1. **Zarządcy mogą złożyć wniosek o wszczęcie postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw w każdym sądzie, którego jurysdykcja obejmuje postępowanie upadłościowe dotyczące jednego z członków tej grupy, pod warunkiem że:**

- a) **postępowanie upadłościowe dotyczące tego członka grupy jest już w toku; oraz**
- b) **członkowie grupy, których głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest państwo członkowskie sądu, do którego wystąpiono z wnioskiem o wszczęcie postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw, pełnią kluczowe funkcje w obrębie grupy.**

2. **W przypadku gdy zwrócono się o wszczęcie postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw do więcej niż jednego sądu, postępowanie to wszczyna się w państwie członkowskim, w którym realizowane są kluczowe funkcje w obrębie grupy. W tym celu sądy, do których skierowano odnośne wnioski, komunikują się ze sobą i współpracują zgodnie z art. 42b. Jeżeli niemożliwe jest określenie kluczowych funkcji, postępowanie koordynacyjne dotyczące grupy przedsiębiorstw wszczyna sąd, który pierwszy otrzymał odnośny wniosek, pod warunkiem że spełniono warunki wszczęcia takiego postępowania.**

Środa, 5 lutego 2014 r.

3. Po wszczęciu postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw prawo przedstawicieli podmiotów w upadłości do złożenia wniosku o zawieszenie postępowania, zgodnie z art. 42d ust. 1 lit. b) uzależnione jest od zgody koordynatora. Obowiązujące decyzje o zawieszeniu postępowania pozostają wiążące, z zastrzeżeniem prawa koordynatora do złożenia wniosku o odwołanie takiego zawieszenia. [Popr. 60]

Artykuł 42db

Prawa i obowiązki koordynatora

1. Sąd wszczynający postępowanie koordynacyjne dotyczące grupy przedsiębiorstw powołuje koordynatora. Koordynator jest niezależny od członków grupy i ich wierzycieli i jest odpowiedzialny za:

- a) przygotowywanie i przedstawianie zaleceń proceduralnych i merytorycznych służących zapewnieniu skoordynowanego przebiegu postępowania upadłościowego;
- b) mediację w przypadku sporów między co najmniej dwoma przedstawicielami członków grupy w upadłości; oraz
- c) przedstawianie planu koordynacji grupy określającego, opisującego i zalecającego kompleksowy zestaw działań odpowiednich z punktu widzenia zintegrowanego podejścia do zarządzania upadłością członków grupy. Plan ten może w szczególności zawierać zalecenia dotyczące:
 - (i) środków, jakie należy podjąć w celu przywrócenia sprawności ekonomicznej i finansowej grupy lub jej części;
 - (ii) rozstrzygania sporów wewnątrzgrupowych, szczególnie w odniesieniu do transakcji wewnątrzgrupowych i powództw przeciwko czynnościom podjętym wobec majątku dłużnika;
 - (iii) porozumień między zarządcami członków grupy będących w stanie upadłości.

2. Koordynator ma prawo:

- a) bycia wysłuchanym i uczestnictwa, w szczególności poprzez udział w zgromadzeniu wierzycieli, w każdym postępowaniu wszczętym w odniesieniu do każdego członka danej grupy;
- b) do przedstawiania i wyjaśniania planu koordynacji grupy zatwierdzonego zgodnie z art. 42dc ust. 3;
- c) do żądania od każdego przedstawiciela podmiotu w upadłości informacji, które są lub mogą być przydatne przy określaniu i przedstawianiu strategii i działań służących koordynacji postępowań; oraz
- d) do złożenia wniosku o zawieszenie – na okres do sześciu miesięcy – wszczętego postępowania dotyczącego każdego innego członka grupy oraz do złożenia wniosku o odwołanie takiego zawieszenia. [Popr. 61]

Artykuł 42dc

Zatwierdzenie planu koordynacji grupy przez sąd

1. Przedstawiciele podmiotów w upadłości powołani w ramach postępowania upadłościowego, na które będzie miało wpływ wdrożenie planu koordynacji grupy, mogą przedstawić uwagi do projektu planu koordynacji grupy w terminie określonym przez koordynatora przy przedstawianiu projektu planu, a w każdym razie nieprzekraczającym jednego miesiąca.

2. Do projektu planu przedstawionego do zatwierdzenia przez sąd należy dołączyć:

- a) uwagi koordynatora na temat sposobu spełnienia wymogów ust. 1;
- b) uwagi otrzymane od przedstawicieli podmiotów w upadłości do momentu przedstawienia projektu planu do zatwierdzenia; oraz

Środa, 5 lutego 2014 r.

c) *uzasadnione oświadczenie koordynatora dotyczące ewentualnego uwzględnienia tych uwag w projekcie planu.*

3. *Sąd zatwierdza plan, jeżeli uzna, że koordynator spełnił wymogi formalne określone w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w art. 42db ust. 1 lit. c). [Popr. 62]*

Artykuł 42dd

Związek między postępowaniem koordynacyjnym dotyczącym grupy przedsiębiorstw a postępowaniem upadłościowym

1. *Prowadząc postępowania upadłościowe, przedstawiciele podmiotów w upadłości mają obowiązek uwzględnić zalecenia koordynatora oraz plan koordynacji grupy. Jeżeli przedstawiciel podmiotu w upadłości zamierza odstąpić od środków lub działań proponowanych w planie koordynacji grupy, wyjaśnia takie odstąpienie, przedstawiając uzasadnienie odstąpienia, na zgromadzeniu wierzycieli lub innemu organowi, przed którym odpowiada zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego.*

2. *Niespełnienie wymogów ust. 1 będzie traktowane jako naruszenie obowiązków przedstawiciela podmiotu w upadłości na mocy prawa danego państwa członkowskiego. [Popr. 63]*

Artykuł 42de

Odpowiedzialność koordynatora

Koordynator musi wypełniać swoje obowiązki z należytą starannością. Odpowiada on względem majątku, którego dotyczy postępowanie upadłościowe objęte postępowaniem koordynacyjnym dotyczącym grupy przedsiębiorstw, za szkody wynikające z naruszenia tych obowiązków. Jego odpowiedzialność określa się zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie koordynacyjne. [Popr. 64]

Artykuł 42df

Koszty

1. *Przepisy prawne państw członkowskich przewidują opłaty sądowe i wynagrodzenie dla koordynatora.*

2. *Koszty postępowania koordynacyjnego dotyczącego grupy przedsiębiorstw pokrywane są proporcjonalnie przez członków grupy objętych postępowaniami upadłościowymi, które były w toku w momencie wszczęcia postępowania koordynacyjnego. Udział każdego członka grupy w kosztach oblicza się na podstawie udziału wartości aktywów tego członka grupy w skonsolidowanych aktywach wszystkich członków tej grupy, w odniesieniu do których wszczęto postępowanie upadłościowe.”; [Popr. 65]*

46) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 44a

Informacje na temat krajowego prawa dotyczącego niewypłacalności

1. W ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE (*) Państwa Członkowskie przekazują opis ich przepisów i procedur krajowych dotyczących upadłości, szczególnie w zakresie kwestii wymienionych w art. 4 ust. 2, do celów publicznego udostępnienia tych informacji.

2. Państwa Członkowskie dokonują regularnej aktualizacji tych informacji.

(*) Decyzja Rady 2001/470/WE z dnia 28 maja 2001 r. ustanawiająca europejską sieć sądową w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25).”;

Środa, 5 lutego 2014 r.

47) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45

Zmiany w załącznikach

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących zmian w załącznikach A i C zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym artykule i w art. 45a.

2. ~~Aby doprowadzić do zmiany w załączniku A~~, Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji swoje przepisy krajowe dotyczące postępowania upadłościowego, które ~~pragną włączyć do załącznika A~~ **spełniają kryteria określone w art. 1**, załączając krótki opis. Komisja bada, czy przedstawione przepisy są zgodne z warunkami określonymi w art. 1 i, jeżeli taka sytuacja ma miejsce, dokonuje zmiany w załączniku A w drodze aktów delegowanych. [Popr. 66]

2a. Państwa członkowskie muszą informować Komisję o wszelkich znaczących zmianach mających wpływ na ich przepisy krajowe dotyczące postępowania upadłościowego. Komisja bada, czy zmienione przepisy są zgodne z warunkami określonymi w art. 1 i, jeżeli taka sytuacja ma miejsce, dokonuje zmian w załączniku A za pomocą aktów delegowanych.”; [Popr. 67]

48) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 45a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom ustanowionym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 45, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 45, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 45 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 45b

Uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów wykonawczych powierza się Komisji w odniesieniu do następujących celów

a) zapewnienia integracji rejestrów postępowań upadłościowych, o której mowa w art. 20b; oraz

b) ustanowienia i późniejszych zmian formularzy, o których mowa w art. 40 i 41.

2. W przyjmowaniu lub zmianie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

49) w art. 46 datę „1 czerwca 2012 r.” zastępuje się datą „.....[10 lat od dnia rozpoczęcia jego stosowania]”;

Środa, 5 lutego 2014 r.

50) dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Artykuł 46a

Ochrona danych

1. ~~W odniesieniu~~ do przetwarzania danych osobowych prowadzonego w Państwach Członkowskich na podstawie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie stosują **zastosowanie mają przepisy krajowe transponujące** dyrektywę 95/46/WE, **pod warunkiem, że nie mają one wpływu na operacje przetwarzania, o których mowa w art. 3 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE.** [Popr. 68]

2. Do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 45/2001.”;

51) skreśla się załącznik B;

51a) w załączniku C część zatytułowana „DEUTSCHLAND” otrzymuje brzmienie:

„DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter

— Vergleichsverwalter

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)

— Verwalter

— Insolvenzverwalter

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)

— Treuhänder

— Vorläufiger Insolvenzverwalter

— **Vorläufiger Sachwalter**”. [Popr. 69]

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... (*) z wyjątkiem przepisu dotyczącego przedstawiania informacji na temat prawa krajowego dotyczącego niewypłacalności (art. 44a), które stosuje się od dnia ... (**).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

(*) Dz.U.: proszę wstawić datę: 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(**) Dz.U.: proszę wstawić datę: 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.